# GAZETA LWOWSKA.

We Czwartek N^ro. 7. 11. Stycznia 1816.

## Wiadomości zagraniczne.

### Francya.

Pisma publiczne zawieraią następuiące wiadomości z Paryża pod d. 19. Grudnia:

Po dziesięciodniowém niewyieżdzaniu z pałacu, wyiechał Król d. 15. pierwszy raz o 2giey po południu, a d. 17. powracaiąc ze mszy ukazał się na krużganku Ludowi z Monsieur, Xżną Angoulême i Xciem Berri. Była potém u niego Deputacya z Izby Deputowanych.

Gwardya Królewska pomnaża się codzień a urządzenie iey postępuie z wielkim pośpiechem. Ze wszystkich stron i części Państwa przybywaią oddziały dla uzupełnienia korpusów, gwardyę składać maiących; uzbraiaią ie i ubieraią z mnożącym się coraz bardziey pośpiechem. Zdaie się, że pierwsza dywizya gwardyi będzie mogła rozpocząć służbę z dniem pierwszym Stycznia, a skoro to nastąpi, gwardya narodowa Paryzka, która od dawnego czasu, daie dowody niezmużoney gorliwości, wypocznie z ciężaru, iaki na nią okoliczności nałożyły były. (Jest iuż 4,000 urządzonych gwardystów; spodziewaią się wkrótce tę liczbę doprowadzić do 10,000).

Dnia 1. Stycznia gwardya Królewska zacznie odbywać służbę w pałacu Tuilleries, a z gwardyi narodowey będzie tylko 80 ludzi straż odbywało. Przy Pont-Neuf stać będą weterani. Po wielu iuż mieyscach w stolicy zluzowało gwardyę narodową woysko liniiowe. — Przed domem Inwalidów postawiono, iak dawniey, 6 dział.

Klub na ulicy Honoré składaiący się z konstytucyynych Członków Izby Deputowanych, nie przywłaszcza sobie żadney władzy, roztrząsa wprzód podawane proiekta, chce tak nazwanym białym Jakobinom, czyli zapalonym Roialistom, odebrać dotychczasową przewagę, i ma wielu zacnych ludzi. Ministrowie nawet bywaią na nim. Dnia 11. Grudnia zebrało się 150 Członków, którzy postanowili nie przyimować żadnych surowszych środków nad te, które są obięte w urządzeniu Królewskiem pod dniem 24. Lipca. Myślą także o założeniu podobnych klubów w Departamentach, na co Rząd zapewne nie pozwoli.

Wielki klub Deputowanych ma takie hasło: Król, Konstytucya i Oyczyzna. Ministrowie przyięli uprzeymie Deputacyę iego, a Xiążę Richelieu oświadczył iey nieukontentowanie, iż żaden Członek zgromadzenia nie należał do dziennych czynności, które dnia 24. Listopada takie wrażenie sprawiły; w ten dzień bowiem przyięto poiedyńczo wszystkie artykuły prawa względem Izby obrachunkowey, a potém cały proiekt odrzucono. Intryga przeciwko Kanclerzowi Barbe-Marbois miała bydź powodem do tego, a po oddaleniu się wielu Członków niewątpiących o przyięciu prawa, skryci przeciwnicy znaleźli porę odrzucenia onego. — Niektóre pisma publiczne Paryzkie powstaią mocno przeciwko przewadze klubu, twierdząc, iż iest niebezpiecznym i przeciwnym Konstytucyi, iż tamuie wolność obrad, stanowiąc wprzód, co Izba Deputowanych ma przyiąć lub odrzucić. Takie towarzystwo może z początku dopomagać środkom Rządu, lecz wkrótce rozkazywać mu będzie.

Dnia 14go Grudnia sprawa Pana Lavalette rozstrzygnięta została w ostatniey instancyi, w Sądzie kassacyynym. Okazała sala tego Sądu, przyrządzoną na ten koniec została, a zamiast Cesarskich, rozstawiono Królewskie insignia. Referent sprawy Pan Olivier, przeszedł ieszcze raz wszystkie szczegóły skargi, na których się pierwszy wyrok śmierci opiera. Potém Pan Darrieux, obrońca odwołuiącego się, przytoczył sześć powodów, ciągnąć za sobą maiących uchylenie wyroku, to iest: 1) Sprawa należy do Izby Parów. 2) Przysięgli na posiedzeniu dnia 21. Listopada, w niepewney liczbie byli obecnymi. 3) Pytanie uboczne poprzedziło zapytanie główne. 4 i 5) W protokóle wyrok częścią wcale nie, częścią niedokładnie tylko iest przytoczony. 6) Przewodniczący nie przełożył Przysięgłym dowodów za obwinionym i przeciw niemu, summarycznie. — Jeneralny Prokurator, Pan Mourre, zbiiaiąc powyższe twierdzenia dowodził, iż ani przeciw rzeczy, ani przeciw for-

)(

malnościom nie popełniono uchybień, i zakończył mowę temi słowy: „Nie trzeba wysokiego stopnia uczucia, aby mieć życzenie znalezienia niewinnych, zamiast przestępnych, i wrócenia oyca dzieciom, męża małżonce. Gdyby przytoczone powody dobitnieyszemi były, bylibyśmy połaczyli się z obrońcą w iego życzeniach; lecz twierdzenia iego są mylne; stało się zadosyć prawu; toż formalnościom; opuszczenia są mało znaczące i mniey ważne; wyrok nie może bydź uchylony. — „Po taynem naradzeniu się Sądu oświadczył Prezydent: iż wyrok zostaie się w mocy swoiey. (Lavalette, *który miał bydź straconym d.* 21. *Grudnia*, *uszedł z więzienia dniem wprzódy wieczorem*, *oczem w przyszłym Nrze Gazety naszey doniesiemy.*)

## Szwaycarya

Ostatnie układy w Paryżu stały się szczególniey znakomitemi dla Szwaycaryi, gdyż nietykalnosć iey ziemi i ustawiczna neutralność oneyże, przez sprzymierzone Mocarstwa następuiącem oświadczeniem obwarowane zostały:

### Oświadczenie.

„Gdy przystąpienie Szwaycaryi do deklaracyi dnia 20. Marca 1815. wydaney przez Mocarstwa, które traktat Paryzki podpisały, Ministrom Cesarskich i Królewskich Dworów, postanowieniem Seymu Szwaycarskiego z dnia 27. Kwietnia przyzwoicie obwieszczonem zostało, iuż wtedy nic nie było na przeszkodzie wygotowaniu dokumentu przyznania i zaręczenia nieustannie trwaiącey neutralności Szwaycaryi w iey nowych granicach, iak takowe przez powyższą deklaracyę oznaczonemi zostały. Tymczasem Mocarstwa uznały za rzecz potrzebną, podpisanie tego dokumentu przeciągnąć aż dotąd, aby można było mieć wzgląd na zmiany, które z wypadków woiennych i z wynikaiących ztąd wcieleń w granice Szwaycarskie, nastąpić mogły; iako też na umiarkowania mogące zayśdź względem okręgu, który w korzyściach Szwaycarskiey neutralności przeznaczonych, na mieć udział.

Kiedy zmiany te, traktatem Paryzkim dziś zawartym, oznaczone zostały, przeto Mocarstwa, które deklaracyę Wiedeńską z dnia 20. Marca podpisały, udzielaią ninieyszem uroczyste i autentyczne uznanie neutralności Szwaycaryi, i daią iey rękoymię nietykalności iey terrytorium podług nowych granic, iak takowe przez Kongres Wiedeński i trakt dzisieyszy Paryzki, oznaczone zostały, i iak takowe, stosownie do załączonego wyciągu z protokułu z dnia 3go Listopada, który Szwaycaryi z posiadłości Sabaudzkiey pomnożenie zapewnia gwoli zaokrągleniu Kantonu Genewskiego, i połączeniu opasanych przez niego krain, daley ieszcze oznaczonemi bydź mogą.“

„Mocarstwa uznaią również neutralność części Sabaudyi, które w dokumencie Kongressu Wiedeńskiego z dnia 20. Marca i w traktacie Paryzkim z dzisieyszey daty uznanemi zostały za maiące mieć udział w neutralności Szwaycaryi, iak gdyby do niey należały.“

„Mocarstwa, które deklaracyę z dnia 20. Marca podpisały, wynurzaią uroczystym sposobem w ninieyszym dokumencie: że neutralność i nietykalność Szwaycaryi, niemniey iak iey nieuległość wszelkiemu obcemu wpływowi, prawdziwemu dobru polityki Europeyskiey odpowiada.“

„Oświadczaią daley: iż z wypadków, które pociągnęły za sobą przeyście woysk sprzymierzonych przez część terrytorium Szwaycarskiego, nie będą mogły i niepowinny bydź czynionemi żadne, dla neutralności Szwaycaryi, niekorzystne wnioski.“

„Przechód dozwolony od Kantonów w układzie z dnia 20. Marca, iest naturalnym skutkiem dobrowolnego przystąpienia Szwaycaryi do zasad, które Mocarstwa, traktat przymierza dnia 20. Marca podpisuiące, zwiastowały.“

„Mocarstwa uznaią z ukontentowaniem: że mieszkańcy Szwaycaryi, w owych czasach doświadczeń dowiedli, iż umieią nieść wielkie ofiary dla powszechnego dobra i sprawy, od wszystkich Mocarstw Europy bronioney; że pokazali się godnymi wielkich korzyści, iakie im tak przez postanowienia Kongressu Wiedeńskiego i traktat Paryzki dzisieyszey daty, iak przez obecny dokument (do którego, aby przystąpiły, wezwane są wszystkie Mocarstwa Europy), zapewnionemi zostały.“

W dowód tego, ninieyszy dokument wydany i podpisany został, w Paryżu dnia 20. Listopada 1815.

(Podpisano) Xiążę Metternich; Baron Wessenberg; Xiążę Richelieu; Lord Castlereagh, Xiążę Wellington; Xiążę Hardenberg, Baron Humboldt; Xiążę Razumowski, Hrabia Capo d'Istria.

## Niemcy.

Według wiadomości z Landawy, pod d. 12. Grudnia, stoiące w Bellheim, Ottersheim, Knittelsheim i przyległych okolicach Ces. Austr. woyska zaięły d. 9. Grudnia uroczyście pomienione mieysca w imieniu Monarchy swoiego. Celnicy Francuzcy otrzy-

mali tegoż samego wieczora rozkaz, cofnienia się do swoich teraźnieyszych granic, co też i uczynili, kazawszy wprzódy od dawnieyszych Merów a teraźnieyszych Burmistrzów regestra swoie podpisać. Dnia 11. Grudnia obieli Austryacy także miasto i twierdzę Landawę uroczyście w posiadłość. PP. Jenerałowie Baron Wimpfen i Mazzucheli udali się co do swoiey osoby ieszcze d. 9. do Landawy. Pierwszy z nich wydał d. 7. następuiącą odezwę do mieszkańców Departamentu Niższego Renu aż do lewego brzegu Lautery:

„Paryzkim traktatem pokoiu z d. 20. Listopada r. b. odłączeni od Francyi, uwolnieni przez samego N. Krola Francuzkiego od obowiązku i przysięgi Waszey, przechodzicie pod panowanie N. Cesarza Austryackiego. Przeyście to nie może bydź dla Was boleśnem, gdyż będąc z pochodzenia ięzyka i obyczaiów Niemcami, staiecie się znowu Niemcami. Nie zapieraycie się nigdy tego charakteru! Ubiegaycie się o cnoty i uległość z Ludami wielbiącemi łagodne berło Austryi. Sprawuycie się tak iak się po Was spodziewać należy, to iest: spokoynie i bez zdrożności. Za kilka dni wprowadzone będą Austryackie cywilne Urzędy. Woyskowe zaięcie, które w imieniu N. Cesarza Austryackiego dopełniam, nietylko nie powiększy Waszych ciężarów, ale nadto wkrótce ie o wiele zmnieyszy."

Dan w Ces. Austr. kwaterze korpusowey d. 7. Grudnia 1815.

(Podpis) Baron Wimpfen.

## Królestwo Polskie.

Gazety Warszawskie z d. 6. Stycznia zawieraią następuiące akta rządowe.

Wypis z Protokółu Sekretaryatu Stanu

Królestwa Polskiego

My z Bożey łaski Alexander I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski etc. etc. etc.

Roztrząsnąwszy podany Nam jeneralny rapport czynności przez Rząd tymczasowy Naszego Królestwa Polskiego, od dnia 19. Czerwca roku bieżącego do dnia dzisieyszego odbytych, postanowiliśmy zatwierdzić wszelkie przez tenże Rząd wydane uchwały i decyzye; iakoż ninieyszem zatwierdzamy one zupełnie, z tem wyraźnem ostrzeżeniem, iż urządzenia, którym, bądź z natury ich, bądź z osnowy uchwały Rządu, służy iedynie tymczasowa moc i trwałość, przy takowey tylko podobnież tymczasowey i przemiiaiącey pozostać maią.

Dan w Warszawie dnia 19. Listopada / 1. Grudnia 1815 r.

(Podpisano) Alexander.

(L.S.) przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Stanu
Ignacy Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem:
Minister Sekretarz Stanu
(Podpisano) Ign. Sobolewski.
Zgodno z Oryginałem:
Radca, zastępuiący Sekretarza Stanu
Platter.

Wypis z Protokółu Sekretaryatu Stanu

Królestwa Polskiego

My z Bożey Łaski Alexander I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski, etc. etc. etc.

Gdy zaprowadzenie nowego porządku Konstytucyynego w Królestwie Naszem Polskiem wymaga zastąpienia tymczasowych Władz przez Konstytucyyne, ustanowić się maiące w skutek Ustawy konstytucyyney przez Nas rzeczonemu Królestwu nadaney, postanowiliśmy i stanowiemy:

Artykuł 1. Rządowi tymczasowemu Naszego Królestwa Polskiego poleca się ogłoszenie i złożenie w Senacie Ustawy konstytucyyney.

Art. 2. Poleca się oraz temuż Rządowi, aby w Imieniu Naszem odebrał od Naszego Namiestnika przysięgę w obliczu Senatu, stosownie do osnowy Artykułu 70 Ustawy konstytucyyney.

Art. 3. Rząd tymczasowy, naypóźniey po upłynionych dniach 8miu od ogłoszenia Ustawy konstytucyiney, uskuteczni installacyę Naszego Namiestnika, i Rady Naszey Stanu.

Art. 4. Obowiązki dotąd sprawowane przez rzeczony Rząd tymczasowy przeydą do Naszey Rady Stanu i innych Władz konstytucyynych, w miarę właściwych im attrybucyi wedle opisu Ustawy konstytucyyney.

Art. 5. Nasza Rada Stanu iest upoważnioną zostawić do dalszego rozkazu w sprawowaniu obowiązków teraźnieyszych Urzędników, którzy nie są zastąpionemi przez szczególne postanowienia, a którychby utrzymania wymagało dobro służby.

Dan w Warszawie d. 1. Grudnia 1815.

(Podpisano) Alexander.
(L.S.) przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Stanu
Ignacy Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem:
Minister Sekretarz Stanu
(Podpisano) Ignacy Sobolewski.

Zgodno z Oryg. Radca, zastępuiący
Sekretarza Stanu Platter.

W Imieniu Nayiaśnieyszego
Alexandra I.
Cesarza Wszech Rossyy, Króla Polskiego etc. etc. etc.
Namiestnik w Radzie Stanu
postanowiliśmy i stanowiemy.

Chcąc Obywatelóm i Mieszkańcóm Królestwa Polskiego za granicę wyieżdżaiącym ułatwić uzyskanie potrzebnych do tego paszportów, ninieysze co do tychże paszportów urządzenie stanowi:

1mo. Paszporta za granicę wydawane będą w Warszawie w iezyku Polskim, do którego przydać można kopię w ięzyku ościennym, przez Wydział Policyi Jeneralney Królestwa Polskiego w Kommissyi Rządowey Spraw Wewnętrznych i Policyi znayduiący się; wyiąwszy paszporta w Państwo Rossyyskie, które do dalszego postanowienia zatwierdzone będą podpisem Namiestnika.

2do. Paszporta te wychodzić będą na papierze stęplowym złotych sześciu, które uzyskuiący paszport płacić iest obowiązany.

3tio. Z funduszu złotych sześciu za papier stęplowany, do Skarbu narodowego wpływaiącego, oznaczana będzie summa na zastąpienie kosztów na materialia potrzebne przy wydawaniu paszportów tak w Warszawie, iako i w Kraiu, salvo calculo.

4to. Żądaiący paszportu za granicę podać powinien do Wydziału Policyi Jeneralney Królestwa Polskiego na piśmie swoie nazwisko, swych służących, mieysce, do którego chce iechać, i na iak długi czas. W przypadku, gdyby osoba żądaiąca paszportu nie była znaioma, złożyć powinna w tymże Wydziale Jeneralney Policyi, ieżeli mieszka w Warszawie, zaświadczenie od Prezydenta Policyi, a ieżeli na Prowincyi, od Podprefekta mieyscowego lub Burmistrza miasta.

5to. Prefekci po Departamentach (wyiąwszy Prefekta Warszawskiego iako pod bokiem Wydziału Policyi Jeneralney będącego) będą mogli wydawać paszporta za granicę, podług przesłanych im schematów, zawsze na papierze stęplowym złotych sześciu dla Obywateli w Departamencie possessyę maiących lub zamieszkałych.

6to. Dla ułatwienia kommunikacyi osobóm o mil trzy od Kraiu ościennego osiadłym lub zamieszkałym, i w niczém nie podeyrzanym, czy to w interessach prywatnych, czy w transporcie zboża lub innych produktów, których wywóz z Królestwa nie iest zabroniony, za też granicę udać się chcącym, Podprefekci pograniczni, umocowani od Prefektów, będą mogli pod odpowiedzialnością wydawać paszporta za granicę na papierze stęplowanym złotych sześć, lecz tylko Obywatelóm w ich Powiatach osiadłym, lub zamieszkałym; również umocnią Prefekci Prezydentów lub Burmistrzów Miast, Wóytów Gmin o mil trzy od granicy będących pod odpowiedzialnością, do wydawania nie iuż paszportów, lecz zaświadczeń za granicę, i to bezpłatnie, nie na dłuższy iednak czas, iak na dni ośm, osobóm w ich okręgach osiadłym lub zamieszkałym, i w niczém nie podeyrzanym, za też granicę iechać chcącym, szczególniey zaś osobóm na pobliższe targi i iarmarki z produktami lub po produkta iadącym; każdy bowiem w dłuższym zamiarze czasu za granicę oddalaiący się, paszport od Prefekta Departamentowego uzyskać powinien. — Wszystkie dawnieysze ustawy względem paszportów, ninieyszém urządzeniem nie obięte, uchylaią się.

Dan w Warszawie d. 31. Grudnia 1815.

(Podpisano) Zaiączek.
(Podpisano) Minister Spraw Wewnętrz: i Policyi, T. Mostowski.
(Podpisano) Radca Stanu Plater.
Za zgodność: Radca, zastępuiący Sekret: Stanu (podpisano) Plater.

W Imieniu Nayiaśnieyszego
Alexandra I.
Cesarza Wszech Rossyy, Króla Polskiego, Namiestnik w Radzie
postanowiliśmy i stanowiemy.

Zakazy i ograniczenia dotychczasowe wyprowadzenia za granicę zboża uchylaią się, co do wszelkich gatunków onegoż, z zastrzeżeniem zwykłych opłat skarbowych.

Dan w Warszawie dnia 31. Grudnia 1815.

(Podpisano) Zaiączek.
(Podpisano) Minister Spraw Wewnętrznych i Policyi T. Mostowski.
(Podpisano) Radca Stanu Plater.
Za zgodność: Radca, zastępuiący Sekretarza Stanu (podpisano) Plater.